

Nummer 2, 2001

Mooie Woorden

Gratis en Geestig

Mooie Woorden: een digitaal blad met

verhalen, gedichten, columns en andere taalbrouwsels

ANGST

om de controle
te verliezen?

Lees het
verhaal van
Greta
in

Mes en vork en
laat je nooit
meer inpakken.

klik hier !

Voor de tweede keer Mooie Woorden in je mailbox, we hopen dat Mooie Woorden 1 naar je zin was. Uit enkele reacties die we hebben gekregen is in ieder geval niet het tegenovergestelde gebleken. Er zijn enkele nieuwe abonnees bij gekomen, het totaal abonnees is nu gestegen tot 40. Hopelijk zal dit aantal in de toekomst alleen maar groeien. Met jullie hulp zal dat zeker gaan lukken, ben je tevreden over Mooie Woorden stuur of vertel het dan door aan vrienden of kennissen die mogelijk geïnteresseerd zijn. Op die manier kan Mooie Woorden door meer mensen gelezen worden en kunnen ook meer mensen gebruik maken van de gelegenheid om iets in te sturen.

Op dit moment wordt stevig nagedacht over een manier om Mooie Woorden op Internet te presenteren. Op deze Mooie Woorden site kun je dan verhalen, gedichten, columns en info over taal gaan lezen en allerlei documenten downloaden. Maar zoals gezegd, hier wordt nog stevig over nagedacht we houden je op de hoogte.

Veel leesplezier met Mooie Woorden 2, heb je suggesties of opmerkingen! We horen het graag, stuur een e-mail naar mooie.woorden@12move.nl

Veel leesplezier.

Redactie Mooie Woorden

"hoe mooie woorden te lezen" ?

kijk in de inhoudsopgave !

klik hier om naar de inhoud
pagina te gaan

Oproep

Ook in deze Mooie Woorden staan weer ingezonden verhalen of gedichten.

Wil jij ook een taalbrouwsel insturen?

Dat kan, schroom niet en stuur het naar mooie.woorden@12move.nl

Het doel van mooie woorden is juist die verhalen en gedichten publiceren van gelegenschrijvers.

Dus ook als je maar af en toe iets schrijft zijn wij geïnteresseerd, het hoeft geen poëzie of roman gehalte te hebben.

Voel je je geroepen stuur dan je verhaal, gedicht of ander taalstukje naar Mooie Woorden.

Info

Klik op de scroll pijltjes om de bladzijde te laten verschuiven of gebruik de pijlknoppen van het programma zoals beschreven in

"hoe mooie woorden te lezen"

Colofon

Colofon

Mooie Woorden is een non-commercieel magazine met als doel het publiceren van verhalen, gedichten, columns en artikelen van gelegenheidsschrijvers.

Redactie:
Mathieu Peeters
Margrethe Beelen

Vormgeving:
Mathieu Peeters

Inzendingen:
Yvonne en Carl
Heavy Eas

Adres:
E-mail
mooie.woorden@12move.nl

Abonnement :
Gratis:
stuur een e-mail naar
mooie.woorden@12move.nl
Onder vermelding van
'abonnement'.

Inhoud

- 1 Inleiding
- 4 Supermarkt
- 5 Droomreizen
- 6 Zangzaad en peulenschil
- 7 Angst
- 8 Graffiti digitaal: Heavy Eas
- 9 Vragen
- 10 Mes en vork
- 13 Dralen om de dood
- 14 Genoeg van Mooie Woorden
- 15 Mooie Weblinks
- 16 Volgende uitgave
- 16 Abonnement
- 17 Hoe Mooie Woorden te lezen?
- ✓ Mooie woorden afdrukken

S U P E R M A R K T

Het was een saaie dag gisteren, tenminste ik geloof dat het gisteren was want eergisteren was minstens zo saai dus je raakt snel de tel kwijt. Omdat ik mij bij de weinige mannen schaar die met enige regelmaat naast het op zondag snijden van het vlees boodschappen doen, acht ik mijzelf redelijk geëmancipeerd. Het macho gedrag wat sommige mannenbroeders ten toon spreiden is mij dan ook volkomen vreemd. Ik fluit niet naar vrouwen, denk zelden aan seks, laat mijn nagels groeien en stof het huis.

Mijn enige schokkende gewoonte is het dwangmatige theatrale stukje dat ik meen op te moeten voeren in een dronken bui als ik ten strijde trek tegen het mannenbroederschap. Ik maak dan graag een dansje in een serveerstersschortje met een sigaar in mijn kont. Oh pardon, ik bedoel in mijn mond, om te illustreren dat als je echt geëmancipeerd bent je als manwijf of wijfman, best een sigaartje mag roken. Ik bedoel! Zo erg is dat nou ook weer niet, daar zal je heus je billen niet aan branden.

Mijn probleem is dat ik zaken nooit simpel kan houden. Gewone dagelijkse dingen groeien in mijn hoofd uit tot vraagstukken van jewelste. Een eenvoudige vraag of opmerking kan dan aanleiding geven tot waanzin drijvende gedachten. Laatst was ik in de supermarkt en ik vroeg mij af waarom dat ding nou eigenlijk supermarkt genoemd wordt. Er zijn er verdorie duizenden van en als je een simpel pak met yoghurt wilt kopen heb je al bijna een uur nodig om de data te controleren, want voor je het weet stap je 'smorgens met een verzuurd gezicht de deur uit omdat je weer eens een overjarige pak yoghurt in je ontbijtbord hebt gestort waar de koeien geen pap van lusten. Dan nog maar niet te spreken over welke yoghurt je dan zou moeten kiezen. De yoghurtpopulatie is sterk toegenomen. Ik kan mij nog herinneren dat je maar twee soorten yoghurt had: volle en magere. Nu sta je voor het zuivelrek en word je bestookt met titels als "boerenland yoghurt", "mild extra mild",

"romig zacht", "links en rechts gedraaid", "met en zonder calcium", "met sinasappelsap en toegevoegde vitaminen". Waar het vruchtvlees van die sinasappelen is gebleven schijnt zich niemand af te vragen. De keuze wordt er in ieder geval niet eenvoudiger op. Maar goed, de supermarkt is tot in de late uurtjes open dus je kan je zoektocht uitbreiden. De rijen aan de kassa zijn zo laat op de avond ook niet zo lang. Een geluk bij een ongeluk dus. Als ik de schappenvuller brutaal aankijk terwijl ik een vers pak yoghurt uit zijn kar trek, vraag ik mij af waarom in hemelsnaam alles vers moet zijn. Wie weet eigenlijk wanneer dat romige pak yoghurt of sinasappel sneldrink want ik moet naar de zaak ontbijt eigenlijk de koe verlaten heeft.

Als vers betekent "ik heb het net uit de winkel" dan had ik al die moeite niet hoeven te doen. De schappenvuller die duidelijk geïrriteerd is door mijn vers-actie kan het niet na- laten om te zeggen dat de yoghurt met de "het kan nog net houdbaarheid datum" in de aanbieding is. Goed bedoeld maar ik sla het aanbod toch maar af. Een keurige heer rommelt wat tussen de toetjes, op zoek naar een datum in de toekomst misschien? "Meneer, de toetjes met de datum van vandaag zijn in de aanbieding hoor" roep ik hem nog toe. De man kijkt verschrikt op en stoot zijn hoofd aan het bovenliggende schap, een glimlach verschijnt op mijn mond. Leuk hoor dat boodschappen doen! Een dame voert een onmogelijke missie uit met boodschappenwagen en twee kinderen op de boodschappen gestapeld. Ze strompelt met haar vracht boodschappen voor een hele week naar de kassa. Daar moet ik dus niet gaan staan denk ik bij mezelf, want als er iets niet super is dan is het stilstaan in de rij voor de kassa van de supermarkt.

Ik sta dus in de rij voor de kassa van de supermarkt die helemaal niet super is. Staat een man mij een beetje aan te gapen, alsof ik voorgedrongen ben in het rijtje aan de kassa waar alleen wij tweeën in staan. Om het ijs te breken zeg ik nog tegen de man van meer dan middelbare leeftijd, "Super hé, die markt". Wederom een medemens die geen gevoel voor humor had want hij kon er niet om lachen(ik dus wel blijkbaar, want toen ik weer bij kwam van mijn eigen grap keken alle kassameisjes in mijn richting(een belangrijke mijlpaal in mijn leven) Met zijn gezicht in de plooi zei hij "ik was er eerder". Kijk, dat was nog eens een man naar mijn hart: geen moeilijk taalgebruik, gewoon duidelijke taal. Ik was eerder, niet moeilijk doen, eerlijk is eerlijk, eerder is eerder. Maar ik werd zo langzamerhand toch wel een beetje pissig, dat geleuter over wie er het eerst en het laatst komt. Met de mooie kassameisjes nog op mijn netvlies gebrand kijk ik geërgerd om en antwoord de man.

"Ja dat lijkt me wel, ik ben minstens 20 jaar jonger dan u".

Droomreizen

Yvonne en Carl begonnen hun reis in Kenia en Tanzania in Afrika in september en oktober 1999. In november tot begin december in Laos, daarna 3 weken op eilanden in Zuid Thailand. Op 2 januari zijn ze in Maleisie aangekomen waar ze ongeveer 4 weken geweest zijn. Daarna door naar Sumatra voor ca. 3 weken en door naar Singapore. Eind februari naar Java, Bali, Flores, Sulawesi en Kalimantan. Half april hebben ze Indonesië verlaten via Borneo. Om vervolgens met de bus naar Sarawak het Maleise deel van Borneo te gaan. Terug via Maleisie vasteland, Thailand, nog 10 dagen zuid Laos en eind mei weer richting Europa.

(redactie)

Hallo Nederland

Het eerste verslag vanuit Afrika, Kenia/Nairobi.

De eerste vier weken zitten er al op en waren in één woord fantastisch. We hebben vier wildparken bezocht en deze uitgebreid bekeken. Op het lijstje zijn al genoteerd alle bekende Afrikaanse zoogdieren, prachtige vogels en

schitterende landschappen. We genieten van de borrelende nijlpaarden, de geuren van Afrika, de vriendelijke Masai-mensen, het gefluit van de herders naar het vee in het hoge gras en al deze dingen die Afrika te bieden heeft.

Ook hebben we al een weekje gerelaxed in een privé-huis met eigen kok en Privézwembad (met bar) aan de kust. Kortom het is weer afzien in Kenia.

De eerste maand hebben we rondgereden in een gehuurde 4WD auto voor een alleszins schappelijke prijs. Dit hield wel in dat we zelf af en toe onze kop onder de motorkap moesten steken om kleine probleempjes op te lossen. Maar met de nodige creativiteit is het toch elke keer weer gelukt om de auto aan de praat te krijgen. In één maand slechts 1 lekke band gehad, voor Keniaanse begrippen is dit niet veel.

Om een vergelijking te maken: broertje Ruud reed onlangs in één week tijd 12 banden stuk, notabene in Nairobi waar de wegen geasfalteerd zijn. Dus we mogen niet klagen. Vanochtend hebben we een visum gehaald voor Tanzania en morgenochtend vroeg vertrekken we met de bus naar Arusha. Daarvandaan willen we een georganiseerde safari boeken naar de wereldberoemde parken Serengeti National Park, Ngorogoro Krater, Arusha NP, en Lake Manyara. Dat gaat dus foppen kosten, maar goed, geld maakt toch niet gelukkig. Daarna weer terug naar Nairobi en zien we wel verder. Wat hebben we zoal mee-

gemaakt? Een kleine greep:

Ooit al een lunch gehad tussen 4 miljoen flamingo's? Dat kunnen we aanraden. Je moet dan bij Lake Bogoria zijn. Dit is werkelijk een onbeschrijfelijk gezicht, zeker als één van de kids van broertje lief zo aardig is om ze op te laten vliegen. Dan krijg je het volgende plaatje: een rode voorgrond, het blauwe water van het meer, een roze lucht vol met flamingo's met daartussendoor een regenboog.

Je rijdt in een park, in dit geval de Masai Mara en je ziet een jong olifantje op de weg staan. Daarachter staat pa met zijn reusachtige slachttanden. Hakuna Matata "geen probleem" denk je en je wilt de auto in zijn achteruit zetten, maar dan zie je in je achteruitkijkspiegel moeder naderen. Trompetterend en met flapperende oren. Je kunt nog snel een zijpaadje inschieten en ma rent hevig overstuur en gelukkig vlak langs de auto naar de kleine toe. Dit soort tafereeltjes leidt gelukkig-zelden tot ongelukken. Niettemin voel je de adrenaline wel stijgen. Kenia is werkelijk een boeiend land als je de tijd hebt om je erin te verdiepen. De verschillende bewoners, 76 Afrikaanse stammen, de Indiërs met hun verschillende religies, de blanke Kenianen (de Kenyan Cowboys, dit zijn de mensen die al 2 tot 3 generaties in dit land wonen en hun hoofd boven water proberen te houden) en de nieuwe blanken (de diplomaten en zakenlieden die meestal na enkele jaren weer vertrekken) maken van dit land een vreemde mix. Er is sprake van 2 economieën, een rijke en een arme, en er is nauwelijks een middenstand.

Dat dit tot spanningen leidt mag duidelijk zijn. Buiten de grote stad Nairobi merk je hier echter niet veel van.

Hier ontdek je nog het echte Afrika.

ZANGZAAD EN PEULENSCHIL

Het stelt allemaal niks voor. Dat is waarschijnlijk de meest gebruikte zin die iemands oorschelp binnendringt. En wis en waarachtig het lijkt er inderdaad op dat er medemensen zijn die het ogenschijnlijk makkelijker afgaat dan jouw zelf.

Op elk feestje of bijeenkomst zit er wel zo'n rare vogel met zangzaad, die beweert dat wat je ook doet in het leven, het allemaal niets voorstelt. Als je er maar aan begint lukt alles. "Het is een kwestie van doen" beweert de vogel. Nou moet ik toegeven dat ik zelf vroeger ook zo dacht. Als ik iets in mijn kop had deed ik het gewoon. Niet nadenken, gewoon doen. Erg on- Hollands dus. Maar goed, zo ben ik er ondertussen wel wat wijzer op geworden. Ik heb wat minder noten op mijn zang en ben tot het besef gekomen dat, als mij iets makkelijk afgaat, dit nog niet wil zeggen dat het voor een ander ook geldt. Maar er zit mij wel iets dwars mijn allerbeste koninklijke medemens.

Met een ongelooflijke volharding beweert de mensheid superieur te zijn aan alle andere levende wezens. "Een mens heeft meer hersens en is dus intelligenter". Ja ja dat is nog eens een statement: wie meer hersens heeft is dus intelligenter. Nou ken ik persoonlijk een heleboel mensen die meer hersens hebben. Nog sterker, ze hebben allemaal meer hersens, maar bij een groot deel moet zich dat nog stevig ontwikkelen, inclusief bij mezelf. Het gekke is dat een mens zich pas superieur gaat verklaren als hij of zij minderen kan herkennen of, nog liever, gewoon aanwijst. Ik betrap me er veelvuldig op dat ikzelf ook een soort van beoordelingsdrang heb. Met andere woorden, ik probeer net als iedereen, mensen in te schatten. Ziet iemand er: intelligent uit, mooi, lelijk, dik, dun, goed gekleed en verzorgd of met of zonder uitstraling. Waarom doet een mens dat in godsnaam? Volgens de vogel met zangzaad

die overal een antwoord op heeft, doen we dat om onze mindere of meerdere te herkennen. Die inschatting is nodig om later zonder risico haantje de voorste te kunnen spelen. Want stel je nu eens voor dat een hoogbejaarde man die je zojuist met je karretje uit de rij voor de kassa hebt geduwd, ineens een donkere kleur band van een of andere fietsje foot fly snitye vechtsport blijkt te bezitten. Dan ga je dus grof op je bek en dat is niet zo mooi (zelfs niet voor aviko). Als het zo is dat onze beoordelingskunde bepaalt of je in je leven iets wel of niet aanpakt, dan is het leven helemaal niet zo makkelijk als de vogel met zangzaad wel beweert.

Want niets is wat het lijkt. De hokjes in onze samenleving mogen dan wel bepaald zijn maar generaliseren leidt zelden tot een waterdichte analyse. In gewone mensentaal; het bepalen of je iets aan durft te pakken bepaalt in grote mate of je in je leven iets onderneemt. Het gaat dus niet vanzelf en is zeker niet gemakkelijk. Dan mag zo'n vogel op een feestje wel beweren dat alles vanzelf gaat maar een ding staat vast.

Zangzaad is geen peulenschil

Mathieu

ANGST

Zou je denken dat het goed komt.
alles weer op zijn plaats.

het tikken van de klok weer zachtjes op de achtergrond.
terwijl mijn gedachten vervagen en ik weer de werkelijkheid herken.

het verschil weer ken tussen avond en morgenstond.

diep in mijn binnenste roep ik nog om hulp, wie weet waar ik ben?
verzonken in gedachten strompel ik naar de deur.

kijk door de nauwte van het sleutelgat de wijde wereld in.

moedig zijn kan altijd nog, morgen maar weer eens proberen?

de wereld begroeten, mijn lichaam stuwend door de deur.

de drempel van mijn bestaan over, bedenk ik mij vast weer.

terug naar binnen gaat alles weer beter.

alles weer op zijn plaats.

Het tikken van de klok weer zachtjes op de achtergrond.

Mathieu

Mooie Woorden

Je bent nog geen
abonnee van
Mooie Woorden?

Maar je zou dat
wel graag willen!

Dat kan. Meld je
nu aan dan komt
de eerstvolgende
uitgave vanzelf in
je mailbox

mooie.woorden@12move.nl

Mooie Woorden.

Gratis en Geestig

Een digitaal blad
met verhalen, gedichten, columns
en andere taalbrouwsels.

Wordt gratis abonnee,
stuur een e-mail naar
mooie.woorden@12move.nl

Vragen ?

Als mijn antwoord om nieuwe vragen vraagt
Mijn liefste wat wil je mij dan toch vragen?

Wat wil je horen mijn,
mijn woorden of mijn daden.

Ik wil alles zeggen wat je horen wil.

Mijn woorden, jouw vragen?

Antwoorden of mijn daden.

Als ik weer aan je denk.

Als ik buiten zinnen met groot gemak, jou mijn
gedachten schenk.

Vergeet mij dan niet te vragen.

Of de woorden die jij spreekt mijn blik niet zal
vervagen.

Mathieu

MIES EN VORK

Greta was moe, moe van de hele dag het huishouden doen. De kinderen waren weer echte schatjes geweest vandaag. De televisie stond onder de vetkrijtstrepen en in het toilet had haar zoontje geprobeerd Picasso te evenaren met een schilderwerkje van verse poep op een achtergrond van witte hygiënische tegels. Tot overmaat van ramp had de buurman ook nog geklaagd over het feit dat de bloesemboom in de tuin bloemblaadjes liet valen op zijn auto. Dat geneuzel over die idiote futiliteiten, daar had Greta toch zo ontzettend genoeg van. Voor je het weet gaat je leven voorbij en blaas je je laatste adem uit zonder dat iemand het merkt. Omdat je zo vanzelfsprekend bent geworden dat je pas gemist wordt als je het jaarlijkse abonnementsgeld voor de playboy van manlief vergeet te betalen en hij juist dat ene nummer met Pammmmmmmela Anderson moet missen. Er moest hoognodig wat veranderen. Die gedachte werd alleen nog maar sterker toen haar zoontje het probleem met buurmans auto ging oplossen met de pleeborstel in zijn hand. Nog net kon Greta hem ervan weerhouden om de auto te ontdoen van boombloesem. Het ventje wou door een ferme zwaai met de pleeborstel buurmans ongenoegen uit de wereld helpen. Vastbesloten om zijn moeder te helpen schopte hij de buurman tegen zijn enkels. Buurman was er zoals altijd weer als de kippen bij. Hij gaf Greta niet eens de kans om zich te verontschuldigen voor het gedrag van haar ventje. Nee, dit was niet meer recht te trekken vond de buurman, het was altijd hetzelfde met die kinderen van haar. Opvoeden kon ze beter aan anderen overlaten vond buurman.

Er knapte iets in Greta. Het werd haar allemaal te veel. "Alsof twee van die duivelse kinderen opvoeden zo gemakkelijk was" had ze nog tegen buurman gezegd. Natuurlijk had de buurman daar weer een messcherpe opmerking tegenover geplaatst. "Ja wat wil je, je hebt ze ook niet laten dopen".

Dat was allemaal vanmiddag gebeurd. Nu had Greta besloten om voor eens en altijd het roer om te gooien. Het was in haar opgekomen om een eind aan haar leven te maken maar wat zou er van haar kinderen terechtkomen? Ze zouden naar alle waarschijnlijkheid vroeg of laat in de hel terechtkomen om handlanger van de duivel te worden om met de mensheid af te kunnen rekenen, omdat diezelfde mensheid hun moeder de dood in had gedreven. Grote kans dat de rampen elkaar in hoog tempo op zouden volgen tot de gehele wereldbevolking zich zou wensen dat ze nooit een moeder hadden gehad. Nee, dat kon ze toch niet maken, maar zo kon het ook

niet verder. Het lot moest maar beslissen. Versuft zat Greta op de bank tv te kijken. Haar gedachten dwaalden af naar vroegere tijden toen alles nog koek en ei was en ze nog zielsveel van haar man hield, de burens nog echte mensen waren en toen ze nog in de spiegel kon kijken zonder zich af te vragen of ze de dag die ging komen wel zou overleven. De tv-stemmen kondigden alweer het zoveelste onzinnige programma aan. "Wat nu weer?" dacht Greta "we hebben alles al gehad, van grote broer tot het gevoel van". Het was wel genoeg geweest. Maar nee, met gepaste trots werd een nieuw programma aangekondigd: een stel mensen gingen aan elkaar geketend, geboeid door het leven. Dat deed toch iedereen al dacht Greta daar was niks nieuw aan. Zij zat ook vast met haar leven. Niks bijzonders dus. Buiten was het broeierig warm. Er dansden een paar muggen om haar hoofd. Met luid zomende stemmetjes leken ze haar om te willen praten om haar lichaam beschikbaar te stellen aan de wet der natuur. Welja, dacht Greta, ik laat me gewoon vol overgave leegzuigen en doe dan net of ik me niet als een dweil behandeld voel. Haar hand reikte langzaam naar de salontafel, daar op het Perzische tafelkleedje lag een uit de kluiten gewassen vliegennemmer. Greta's magere vingers omsloten langzaam de handgreep van het moordwapen, tilde het voorzichtig op, strekte haar arm en liet het vliegensvlug door de lucht suizen. Het troepje muggen dat zich ondertussen voor een nieuwe aanval had gehegroepeerd kreeg er flink van langs. De muggen hielden het voor gezien en vlogen door de openstaande achterdeur de broeierige nacht in. Greta achtervolgde de parasieten als een bezetene. Ze moest een voorbeeld stellen, eens en voor altijd. Met rasse schreden bewoog Greta zich door de achtertuin en vervolgde de zoemende parasieten met een vastberadenheid die een bumperklever niet zou mistaan. Plotsklaps stond ze stil in het midden van de tuin, een onbeschrijfelijk gevoel van verdriet maakte

zich van haar meester. Het was alsof ze buiten zichzelf trad, niet meer wist wat ze voelde, wie ze was, en waarom ze de dingen deed zoals ze ze deed. Greta voelde de rillingen over haar rug lopen. Zoals ze zo vaak gevoeld had als ze weer eens in paniek raakte. Omdat haar kop vol zat met allerlei onzinnige gedachten waarover ze maar bleef piekeren, net zolang tot haar gedachten een aaneengesloten circuit werd dat in haar hoofd doolde en haar totaal op hol deed slaan. Het gevoel van verdriet sloeg al snel om in uitzinnige woede. Terwijl de heldere sterrenhemel plaats maakte voor de eerste onweers- wolken die de nacht een dreigend karakter gaven, trad Greta buiten zichzelf. Wat dacht de wereld wel om haar zo te treiteren, alsmaar die druk opvoeren. Nooit deed je iets goed. Ze schopte tegen de wasmolen die ze eerder die dag nog beladen had met fris gewassen wasgoed, en niet te vergeten de broeken van de kinderen, die zoals gewoonlijk weer vol kauwgom hadden gezeten omdat haar jongste vergeten had om het pakje kauwgom "gezond voor je tanden" uit zijn broekzak te halen. Toen de wasmolen niet onder de indruk leek te zijn van Greta's genadeschop duwde Greta hem omver en sloeg met de vliegenmepper net zolang op de arme molen in, tot het hulpmiddel der moderne huisvrouw het begaf. Met een luid "pats" knapten de waslijntjes en suisdan de lucht in. Hoewel het sterk te betwijfelen viel of het ging om een doelgerichte wraakactie van de wasmolen werd Greta voluit in haar smoelwerk geraakt door de losspringende waslijnen. Met de pijn van de zojuist verkregen striemen op haar gezicht, maakte Greta het karwei af en slingerde de droogmolen met een krachtige zwaai over buurmans schutting. Met een overtuigende koers verdween de molen uit het zicht, kort daarna gevolgd door luid gerinkel van glas. Het geluid deed Greta denken aan het glaswerk in de keukenkast: die mooie op kristal lijkende glazen die haar waren opgedrongen door schoonmoeder die zoals altijd met overtuigende argumenten verkondigde dat het net echt leek. Greta voelde de woede van die momenten weer bij haar opkomen. Ze stormde de keuken in, trok de kast open en veegde met één zwaai het nepkristal de kast uit. Het glas klaterde op de tegelvloer. Dat luchtte op vond Greta. Eindelijk verlost van dat verdorpe glaswerk dat haar vaak ongemakkelijke momenten had opgeleverd als schoonmoeder weer eens quasi per ongeluk het glaswerk controleerde op niet verwijderde vetvlekken tijdens het afwassen. Greta voelde de adrenaline door haar aderen gieren. Met uitpuilende ogen

stormde ze door de keuken en rukte letterlijk de deurtjes van de kastjes op zoek naar nog meer verfoeilijk servies dat haar vervulde met afschuw. Met een ferme zwaai vloog de rode aardbeientheepot van tante Theodora tegen de muur en spatte in duizenden stukjes uiteen. De glazen schaal met de inscriptie "ter gelegenheid van twaalf en een half jaar huwelijk" onderging hetzelfde lot. Daarna volgden nog de rood glanzende bloemenvaas van ome Cor, de glazen gebakbordjes van haar zus en het zout- en- peperstelletje in de vorm van Maria en Jozef, gekregen van de buurman toen ze vol goede moed een intrekfeestje had gegeven voor de buurt.

Buiten begon het te rommelen, de eerste bliksemschichten kondigden zich in de verte al aan. Het felle licht weerkaatste in de vele scherven op de keukenvloer. Greta was altijd bang geweest van onweer en bliksem. Het deed haar denken aan vroeger toen ze een klein meisje was. Haar moeder stootte als een dolle stier door het huis als de eerste roffels onweer zich aankondigden. Alle ramen en deuren moesten hermetisch afgesloten zijn, de gordijnen dicht. Met z'n allen in de kelder met de deur op slot. Als het gloeipeertje met helder glas op volle sterkte brandde, schalden de eerste weesgegroetjes ter ere van de heilige maagd Maria en sint Jozef door de kelderruimte. Er waren heel wat zweetpeentjes gelaten in die kelder. Het duurde soms dagen tot moeder het weer aandurfde om de boze buitenwereld weer te begroeten. Greta begon zich een beetje paniekerig te voelen, bang dat de bliksem haar

huis zou kunnen treffen. Tegelijkertijd borrelde de woede weer in haar op. Het was genoeg geweest, nooit zou ze zich weer door een donderslag of bliksemschicht de wet laten voorschrijven, dat was voorgoed verleden tijd. Op de ruiten tikten zachtjes kleine regendruppeltjes die de weg vrij maakten voor de onweersbui. Met een luide knal boorde een bliksemschicht zich in Greta's tuin. Zonder zich te bedenken trok Greta de keukenla open, greep een mes en vork en stormde door het doller heen naar buiten de bejaagde tuin in. Het terrasje overstekend kwam ze bij de vijver, liep er een rondje omheen en stopte bij de nepkikker met spuitmondje. De hemel kondigde met luid gerommel een nieuwe aanval aan. Greta was er klaar voor, ze zou die verdorpe schichten wel eens een lesje leren. Als het moest zou ze, ze persoonlijk in stukken snijden. Wederom voerde de waanzin bij Greta de boventoon. Niets kon haar nog tot rede brengen. Met het mes in de linker- en de vork in de rechterhand geklemd daagde Greta de elementen uit om de strijd met haar aan te gaan. Terwijl de donderslag bij dreigende hemel zich oplaadde om met al zijn haat en nijd moeder aarde te treffen schreeuwde Greta uit volle borst, "kom maar op lelijke blaaskaak, ik lust je rauw". Uit de donkere dreigende hemel verscheen een niet aflatende bliksemschicht die nerveus zijn weg zocht naar beneden, zoekende naar oriëntatiepunten die het zo hard nodig had om doel te treffen. Het is nog altijd niet duidelijk of Greta haar kansen ten opzichte van de elementen verkeerd had ingeschat,

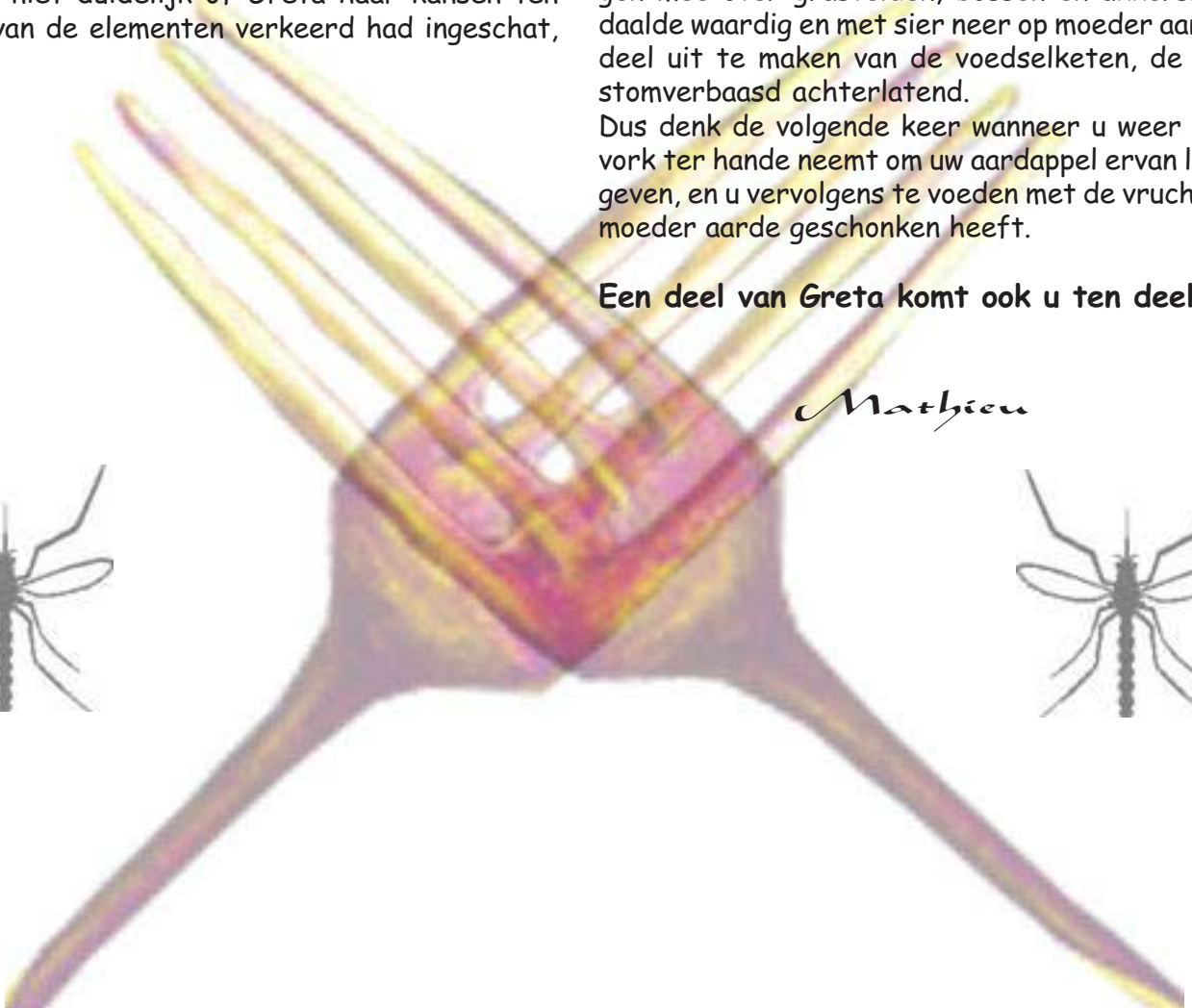
maar de bliksem en het duo mes en vork sloten in die nacht een alliantie. Oftewel het duo nam op gepaste wijze wraak voor het heengaan van het serviesgoed en de elementen bewezen maar weer eens dat er niet met hen te sollen viel. De bliksemschicht trof de vork vol op zijn tanden die op hun beurt alles doorgaven aan het puntje van het mes. De aanslag op Greta was een voltreffer. Wat er in de laatste minuten door Greta is heengegaan zal niemand ooit weten.

Het enige wat buurman de volgende morgen aantrof in Greta's tuin, toen hij verhaal wou gaan halen voor de in zijn woonkamer geparkeerde wasmolen, was een hoopje stof en as. De kleurmenging van de substantie verraadde enigszins Greta's aanwezigheid. Buurman herkende in de lichtgroene kleuren de resten van haar haren: "dat krijg je als je alleen maar vegetarische bruine bonen eet in plaats van een goed stuk vlees". Terwijl de overwegende zwarte kleuren zeker van haar duivelse ziel moesten komen. Een ding stond vast, buurman zou haar missen. De familie die naast Greta's stoffelijk overschot stond bekvechtte over het feit of Greta de voorkeur zou hebben gegeven aan een begrafenis of crematie. Een zacht briesje trok de klanken van hun woorden uit elkaar en vervolgde zijn weg naar Greta's hoopje, dat lag te wachten op haar bestemming. De elementen gaven de strijd kennelijk nog niet op want het briesje zwelde aan tot een ferme windvlaag en voerde het hoopje met enkele ferme vlaggen mee over grasvelden, bossen en akkers. Greta daalde waardig en met sier neer op moeder aarde, om deel uit te maken van de voedselketen, de familie stomverbaasd achterlatend.

Dus denk de volgende keer wanneer u weer mes en vork ter hande neemt om uw aardappel ervan langs te geven, en u vervolgens te voeden met de vruchten die moeder aarde geschonken heeft.

Een deel van Greta komt ook u ten deel

Mathieu

D
R
A
L
E
N

O
M

D
E

D
O
O
D

liever leven dan dralen om de dood te vergeven.
liever mijn ziel laten stralen dan doven
in het heetst van de strijd.
vergeten waarom het leven mij verkoos,
boven de dood

Mathieu

Genoeg van Mooie Woorden

Stuur dan een e-mail naar
mooie.woorden@12move.nl met als vermelding,
genoeg van Mooie Woorden

Kun je er geen genoeg van krijgen!

stuur dan *Mooie Woorden*

naar bekende als je denkt dat het ook voor hun
de moeite waard is

Mooie Woorden Web links

Klik op de blauwe regels om de beschreven internetpagina te bezoeken

<http://home.pi.net/~jogro/literair.htm>

de Johan Grootveld thuispagina. "De meeste verhalen gaan over door mij verreden schaats- en skeelertochten". Aldus Johan Grootveld

www.connections.be/verhalen/nederlands.htm

Een verzameling reisverhalen mocht op deze site niet ontbreken, vonden de makers. Het is een leuke manier om inspiratie op te doen, en ze zijn het bewijs dat je het er uit sommige oorden toch levend vanaf brengt

<http://www.broodjeaap.nl/>

Op deze website vind je meer dan 300 verhalen die een beetje apart zijn. Of vreemd. Of allebei. In Nederland noemen we dergelijke verhalen sinds enkele decennia 'broodje aap verhalen'. Dit zijn verhalen die mensen elkaar als 'waar gebeurd' doorvertellen, maar die dat over het algemeen niet zijn. Of toch wel?

<http://www.tuttel.com/jan/index.htm>

Verhalen geschreven door jan tuttel
Diverse informatie over Drenthe.
Site boordevol verhalen over van alles en nog wat

<http://huizen.dds.nl/~agricola/divers.html>

Grappige verhalen over Old shatterhand en heer Winnetou en ander leuke onderwerpen

<http://members.tripod.lycos.nl/marveloz/>

Verhalen over belevenissen als Nederlands immigrant in Australië

Mooie Woorden

Nummer 2, 2001

Was het de moeite waard om Mooie Woorden te lezen? Wij hopen dat je er net zoveel plezier aan beleeft hebt als wij met het maken van Mooie Woorden. In de volgende uitgave, die omstreeks de maand juni in je mailbox zal tuimelen zal de lay-out wat aangepast zijn. We zoeken nog naar de juiste vorm om wat meer evenwicht tussen beeld en teksten te krijgen zodat het lezen van Mooie Woorden wat makkelijker verloopt. Heb je op of aanmerkingen stuur ons dan een mailtje, we horen graag je mening over Mooie Woorden.

Reacties en opmerkingen zijn welkom:

mooie.woorden@12move.nl

Ken je iemand die mogelijk geïnteresseerd is in Mooie Woorden!

Mail Mooie woorden dan door, zodat we meer abonnees krijgen en Mooie Woorden nog vaker kan verschijnen.

Groeten

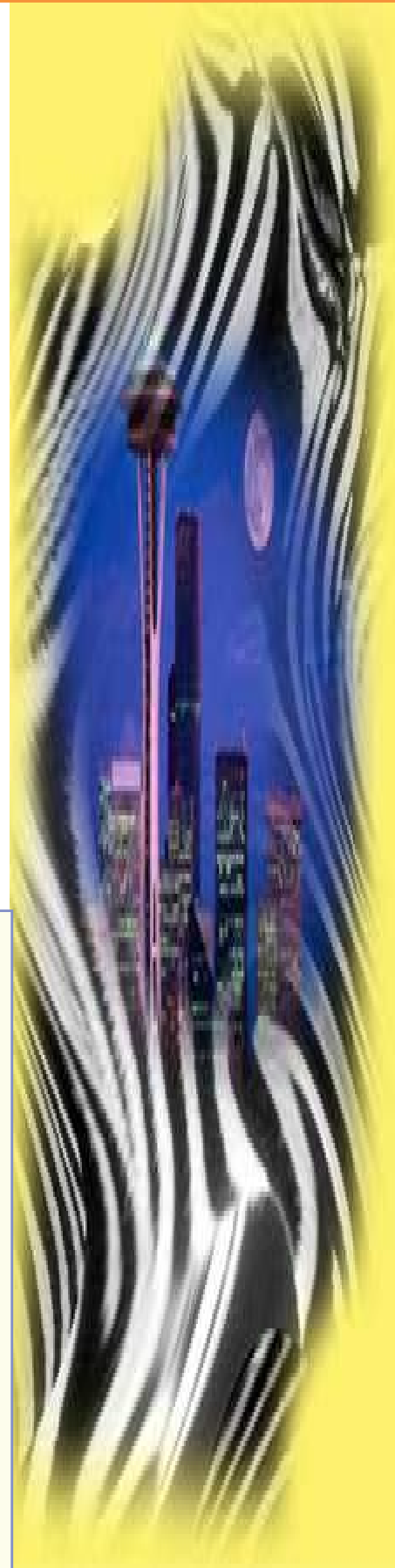
Redactie Mooie Woorden

Abonnementen:

Iedereen met een E-mailadres kan zich aanmelden voor een gratis abonnement. Een aanmelding moet gebeuren d.m.v. een e-mail naar mooie.woorden@12move.nl onder vermelding van "abonnement".

Voorwaarden aanmelding:

Aan volgende voorwaarden moet worden voldaan bij een aanmelding: de aanmelding moet afkomstig zijn van de aanvrager (e-mailadres aanvrager) hiermee wordt voorkomen dat personen ongewenst als abonnee worden opgegeven door derden. Een abonnement geldt tot wederopzegging, opzeggen kan eveneens gebeuren middels e-mail mooie.woorden@12move.nl e-mail adressen worden opgenomen in de database van mooie woorden en worden voor geen enkel ander doel gebruikt dan voor het verzenden van e-mail met betrekking tot het verspreiden van mooie woorden. De e-mailadressen zullen niet aan derde worden verstrekt.

"Hoe lees je mooie woorden op je scherm"

Lezen op je pc is anders dan je gewend bent. Je kunt Mooie Woorden natuurlijk gewoon printen en vanaf papier lezen. Let wel op dat Mooie woorden grotendeels in kleur gemaakt is zodat dat wel wat inkt gaat kosten. De meeste printers hebben echter wel een mogelijkheid om inkt te besparen. Je vindt die meestal terug bij de printereigenschappen, maar dat hangt natuurlijk af van het soort printer. Om Mooie Woorden een beetje makkelijk te kunnen lezen gebruiken we de Gratis Acrobat Reader. Dit programma leest alleen PDF bestanden (dit is ook het bestand waar Mooie Woorden uit bestaat) PDF bestanden worden ook vaak gebruikt voor handleidingen bij softwareprogramma's. Om mooie Woorden makkelijk te kunnen lezen op je scherm kun je de volgende dingen doen:

Er zijn drie standaard leesstanden in het programma Acrobat reader. Hieronder staan welke knoppen je kunt kiezen en welke functie's de knoppen hebben.

1 2 3

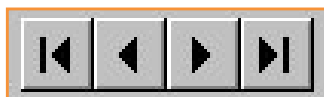
knop 1: Het document 100% weergeven.

knop 2: Een overzicht van de gehele pagina, passend in het venster.

knop 3: De zichtbare breedte van de huidige pagina passend in het venster weergeven.

Het is ook mogelijk om door Mooie Woorden te bladeren. Hieronder staan de knoppen beschreven waarmee dit te mogelijk is.

1 2 3 4

Knop 1: De eerste pagina weergeven

Knop 2: Terug naar de vorige pagina

Knop 3: Naar de volgende pagina

Knop 4: Naar de laatste pagina van het bestand

Om verticaal door Mooie Woorden te bewegen kun je kiezen voor de scroll pijltjes of voor een van de hieronder beschreven knoppen

De andereknop dient om te vergroten en te verkleinen

1 2

Knop 1 Handje: hou de linker muisknop ingedrukt en sleep met de muis naar boven of beneden om het document te verschuiven.

Knop 2 Vergrootglas: klik op deze knop en verplaats het vergrootglas naar de gewenste plaats en klik nogmaals om te vergroten. Hou de Ctrl toets ingedrukt om vervolgens weer te verkleinen

Meer weten? je kunt altijd in de menu balk de optie help aanklikken daar staat alles in over het gebruik van dit programma.

Hopelijk is deze uitleg genoeg voor jou om Mooie Woorden prettig te kunnen lezen, laat het ons weten als je suggesties hebt om deze uitleg te verbeteren. Dan kunnen we Mooie Woorden nog beter op haar lezers afstemmen.